

min Forlovede i høje Toner, bad han mig tænke paa, at min Fader aldrig vilde samtykke i mit Ægteskab med en Abolitionist. Han følte sig forpligtet til, da det var i hans Hjem, jeg var bleven forlovet, at holde en lang Tale mig om Kærlighed og Venskab og om alle Farerne ved et ubesindigt Ægteskab. Min Fader, der var mere forbitret paa Gerrit Smith end paa mig, ventede med at udtale sig om Sagen, til jeg kom hjem. Jeg maatte der gennemgaa Skærsilden af et nyt Forhør og en ny Formaningstale, denne Gang fra et pekuniært Synspunkt. Det er vistnok de to mest nedslaaende Samtaler, jeg nogensinde har haft. Tidligere var det Døden og Evigheden, jeg havde været bange for, nu var det selve Livet, der fyldte mig med Angest og Rædsel overfor de Muligheder, Fremtiden kunde gemme. Disse to ædle Mænd, der vilde have været villige til at gøre alt for mig, bidrog saaledes til at forvandle mit Livs sødeste Drøm til en Smerte for mig. Saaledes udarter kun altfor ofte den beskyttende Kærlighed til Tyranni.

Min Forlovelsestid var en Tid fuld af Tvivl med Hensyn til det rigtige i at ofre den ubundne Frihed, jeg nød, for den uvisse Fremtid, og fuld af Sorg, fordi det Skridt, jeg stod i Begreb med at gøre, var i Strid med min Familjes Ønsker.

Fra Landet.

Høstgilde.

Høsten er braut til Ende og kommen vel i Hus, og Saanningen paa Markerne er i fuld Gang. Naar nu denne sidste travle Tid, der for Landmanden er lige saa vigtig som Høsten, idet man her lægger Grunden til næste Aars heldige eller mindre heldige Afgrøde, er endt, kommer Høstgildet, Aarets største Fest for alle Gaardens Folk og ikke mindst for Børnene. Det er en Dag, man glæder sig til fra det ene Aar til det andet, den Dag, hvor Folkene er Hædersgæster, bliver opvartede, gjort Stads af og stillet paa lige Fod med Herskabet. Længe i Forvejen bliver der i de mange smaa Hjem syet nyt, og det gamle Tøj bliver pudset op, saa baade store og smaa kan møde pænt paa baade og ikke staa tilbage for de andre, og naar endelig den store Dag oprinder, spises der bogstavelig intet den Morgen for rigtig at forberede Maven paa at indtage en stærk Ladning af de gode Retter. Indbydelsen er til Kl. 4, men allerede Kl. 1 begynder altid de første Gæster at vise sig til Forfærdelse for Jomfruen og Pigerne, der med højrede Kinder fare omkring i Køkkenet og langt fra er ærdige med Forberedelserne.

at han hviskede — noget i hendes Øre, og Lizzie lo altid og sagde: »Sikken en morsom lille Hemmelighed, vi to har!« Og hun kyssede ham og gik tilbage til sit Arbejde.

Alting veksler — alt undtagen Erindringerne — de staar fast. Det er, som var det i Gaar eller i Forgaars, at jeg hørte »gamle Mand« kalde: »Mo'er, Mo'er, mig vil si'e Dig noget«, — og jeg ser ham lægge Armene om Lizzies Hals og hviske til hende.

Det havde været en mild Vinter, og der var megen Sygdom alle Vegne. Baxters mistede deres lille Pige, og Thomsens Børn var alle syge. Morgen og Aften bad vi Gud om at skaane vor lille Dreng, men en Aften, da jeg kom hjem, laa »gamle Mand« urolig med hed Pande og talte i Søve. — Maaske har Du selv haft et sygt Barn, saa kan Du forstaa, hvad vi gik igennem, Lizzie og jeg.

Doktoren rystede paa Hovedet, da han saa til ham, og vi vidste, hvad det betød.

Jeg gik ud; jeg kunde ikke blive

Til Gildet er slagtet en Ko og et Faar, og der er lavet Rulle, Lever- og Lungepølser til Smørrebrødet. Særlig Aftenen før Festen hersker der en forvirret Travlhed i Køkkenet. Der skal laves Boller til Suppen, baade Melboller med Korender i og Kødroller; der skrælles Kartofler i Skæppevis og smøres store Stabler af »Mellemader«, d. e. Rundtømmersigtebrød med Ost, Kød og Pølse, som efterhaanden sættes hen i Fade og Boller, eller hvad man nu har ved Haanden, og sættes i Spisekamret for at være parat til næste Dag. Retterne er kun faa, men det er til Gengæld store Portioner, der skal berignes, da Gæsterne er mange og møder med en vældig Appetit. Alle, der har arbejdet med i Høsten, om det saa kun er én Dag, er jo inviterede, og alle Husemændene med Koner og Børn, hvilke sidste i Reglen tæller dygtigt op.

I Borgestuen, som ser helt festlig ud med Dug paa Bordene og Væggene smykkede med Gran og Kornaks, er der dækket til Mandfolkene, medens Kvinderne og Børnene spiser i Dansesalen, der ligeledes er pyntet med Granguirlander. Blomster og Aks, et Arrangement som Gaardens Karle gerne selv laver om Formiddagen.

Høstgildetagen er altid en Lørdag og naturligvis Fridag. Traktementet bestaar i Suppe med Boller og Gulrødder, kogt Osekød med Peberrodssauce og Faaresteg med Sauce, Kartofler og Rødbeder til. Man spiser i dyb Taushed, man snakker ikke, man har andet og nyttigere at bruge Munden til, og det er ikke Smaa'ing, der efterhaanden glider ned under Vesten, selv om det hører til Undtagelserne, hvad der for et Par Aar siden hændte, da den gamle Husmand spiste saa meget, at han blev syg og der maatte gaa Bud efter Lægen. Da denne spurgte ham, hvordan han dog kunde bære sig saadan ad, svarede Per Lassen:

»Jou de' va' Fruens Skyld, for a ku' jo it' vi', te vi sku haa mier, end som vi plejer van og fo med Risengrød og Stieg, og saa oed a aal de' a ku', men saa kom hun baag etter med en Ævelkaag, aa' saa ku' a it' la' væ' — a oed, og a oed, aa saa bløv a syg«.

Efter Middagen, som gerne er forbi henad 6, faar man sig en lille Passiør, eller man gaar en Tur for at ryste Maden ned, mens Konerne giver Pigerne i Køkkenet en Haandsrækning med at rydde til Side.

Ungdommen begynder at blive utaalmodig — de vil danse og de gaar uden for Gaardens Port for at holde Udkig efter »Musikkerne« og der bliver Jubel da de endelig opdages ude paa Vejen, men saa skal Musikken først spise og drikke Kaffe før Dansen kan begynde. Det tager jo Tid, for de har gaaet den lange Vej fra Byen og er sultne. Men omsider føler de sig mætte nok, og Orkestret, der bestaar af 2 Spillemand, der vexelvis trakterer Violin, Fløjte eller Horn, spiller op, og hænger fra dette Tidspunkt ufortrødent i til den lyse Morgen, og de Dansende giver dem med Hensyn til Udholdenhed ikke noget efter.

En Dans varer gerne en halv Timestid, saa er der en Pause paa 5—10 Minutter, og saa kiler man paa igen. Hele Dansen danses med samme Dame, da det ikke anses for rigtig passende at sætte hende af, før Musikken stopper op. Naar hun saa er næsten segnefærdig, slipper hun løs et Sted midt paa Gulvet, og den sveddryppende Kavalier ændrer hende ikke videre. Men Musikken spiller atter op, og Karlene søger sig et nyt Bytte, som de snurrer rundt med lige saa stor Alvor og Taktfasthed, uden et Smil og uden et Ord — det ser ud, som var det et Pligtarbejde langt mere end en Fornøjelse.

Her paa Egnen bruges mest Vals og

i Værelset, hvor »gamle Mand« talte om saa meget, som han saa i Febervildelsen. Jeg var altfor stor en Kryster til at staa ved Siden af og hjælpe og styrke hans Moder. Derfor gik jeg ud og slæbte Brænde ind, saameget, som skulde det vare lige til Foraaret — og derefter satte jeg mig i Køkkenet ved Ilden, lyttede til Uhrets Dikken og betragtede Skyggerne paa Væggen.

Jeg husker Lizzie komme og sige: »Han aander saa underligt, og de smaa Fødder er iskolde.« Jeg gaar ind, hvor han ligger. Dagen bryder frem, Kvæget drives ud, en Solstraale lister ind gennem Ruden og falder paa Barnets Ansigt — maaske det var Bud fra den Domstol for hvilken han snart skulde staa, hvor Du og jeg og vi alle vil mødes. »Gamle Mand« slaar sine store Øjne op. Det er ikke mig, han vil se. »Mo'er, Mo'er, hvor er Du?« Stemmen er ikke klar som ellers. Lizzie tager ham i sine Arme, som hun har gjort tusinde Gange. »Hvad er det min lille Stump? Her er jeg!« »Tom her,« siger Drengen, »mig

Det eneste ægte Middel

som fjerner Fregner, gule Skjolder, Filipenser, rød Næse og Vorter for bestandig
kun i Julie Detlefsens Klinik
 for elektriske Damp-Ansigtsbade.
 (Specialist i Ansigtspøjle).
Frederiksborggade 41, 1. Sal. Telefon 1906. Træffes 10—4.

Polka; her danses kun faa Turdane, og det hører til Sjeldenhederne at se en Sextur eller en Nitur, derimod er »Zweitritt«, »Flyvegal« og »ærlig »Rheinländer« meget yndede.

Om Alle danser med, baade Gamle og Unge, Mænd, Koner og Børn, og Alle danser de med samme alvorlige Ansigt, alle sveder de i stride Strømme, og Alle morer de sig storartet.

Mellem Dansene bydes der Forfriskninger, Kaffe, Mellemad og Kage og en Dram til dem, der have Lyst. Der er jo nok en og anden, som allerede sidder og sover med stiv Ryg opad Væggen, men naar Musikken holder lidt op, og Forfriskningerne hydes rundt, vaagner de dog altid, maaske af Kaffelugten der pirrer dem i Næsen, faar deres Part med og falder saa atter i Dvale, til der næste Gang bydes om.

Kl. 12 bringes Punsch og Wienerbrød ind i Dansesalen. Saa tager Højtideligheden sin Begyndelse med Herrens og Fruens Skaal, og derefter Skaaler i en Uendelighed efter Rangforordningen oppe fra ned efter og saa mange, man ellers kan finde paa — og Stemningen bliver høj.

Efter denne Akt begynder de ældre at tænke paa at komme hjem. Konerne samler deres Smaa sammen, som de forlængst have anbragt rundt omkring i Pigernes Senge og Festen er nu forbi for deres Vedkommende, hvorimod Ungdommen har lang Tid for sig endnu, de bliver ufortrødent ved lige til den lyse Morgen, da Pigerne skal afsted for at malke, hvis de da ikke, hvad der undertiden kan hændes, er bleven tvungne til at holde tidligere op af de udmattede Musikanter, der i Fortvivelse nedlægger Vaabnene og erklærer, at nu kan de ikke holde ud længere.

A. C.

Ind- og Udland.

Nylænde skriver:

Kejserinde Friedrich vil visselig blive staaende for Efterslægten som en af det 19. Aarhundredes ypperste og ædleste Kvinde-sagsforkæmpere.

Hun kom fra Eng'land paa en Tid, da de engelske Kvinder ragede højt op over alle andre Nationers, ikke blot paa Grund af den Stilling deres Land gav dem men ogsaa paa Grund af deres eget ihærdige Arbejde for at hævde sig og hæve deres Stilling.

Hun kom med frisindede Anskuelse og høj Kvindeopfattelse til Tyskland, hvor Kvinderne dengang var blandt de mest lammede i Europa. Hun mødte i Bismarck den mest typiske Repræsentant for den mandlige Aand og han standsede hende, — for Tiden var hans.

Hun mødte sin tunge Skæbne, og nærmest omkring hende blev det stille.

Men de tyske Kvinder staar ikke i Dag, hvor de stod dengang. De rejser sig mange af dem samler sig og arbejder med en Kraft og en Grundighed, som viser, at de ikke vil give de engelske Kvinder det ringeste efter. Og en Dag vil de tiltvinge sig lysere Kaar og skænke deres Land en højere Kvindeopfattelse. En Dag vil komme, da de øjner, at Fremtiden er deres.

Det lover det, vi ser i Dag. Og vi føler at hendes Aand er med i det, som nu udfolder sig i den tyske Kvindeverden.

vil si'e Dig noget!« »Gamle Mand« vil lægge Armene om hendes Hals og hviske i hendes Øre, de falder matte og kraftløse ned, hans krøllede Hoved hviler ved Moderens Bryst, og hans Sjæl bæres til Gud af de første Dagsstraaler.

E. Field.

Spørgsmaal og Svar.

Enhver af vore Læserinder har Ret til under denne Rubrik at fremsætte Spørgsmaal vedrørende huslige eller andre Emner til Besvarelse af Læsekredsen.

De af Bladets Læsere, der er i Stand dertil, bedes om til gensidig Nytte at besvare indsendte Spørgsmaal. Svarene indsendes til Redaktionen Nørregade 33, Stuen, og Nummeret paa de Spørgsmaal, de angaar, maa være tydelig angivet.

Nr. 1. Hvorledes hengemmer man Æg? Jeg har tidligere benyttet den almindelige Maade med at lægge dem i Kalk, men ønskede gerne at prøve noget andet.

6 + 6.

Nr. 2. Jeg vil gerne dyrke Hyacinthøg paa Glas i mine Stuer, der vender dels mod Nord, dels mod Syd. Jeg har ikke haft Held dermed. Er der ikke én eller anden Husmoder, som har haft Held med sine, der kan sige mig, hvorledes Løgene skal behandles for at give smukke B'omster? Anna.

Nr. 3. Kan Nogen give mig Raad mod graa og sprukken Hud? Elna.

Fra Uge til Uge.

„Tidsskrift for Sygepleje“, hvis Septembernummer er udkommen, indeholder: Dr. med. Vogelius: Om Blodprop i Lungepulsaaen. Et Foredrag af Inspektøren for The London Hospital (fortsat). Louise Nimb: Diætetisk Kogebog. Standsinteresser og Foreningsmeddelelser.

De nyeste Stoffer og Façoner til Herre- og Drengeshabitter er nu hjemkomne.

Otto Thomsen.

Frederiksberggade 28.

Stenografi og Sprog.

Undervisn. Taleov. og Oversætt. Fru Jensen, Nørregade 34, 3.

„Pauline Worms Minde“.

Af ovennævnte Legat uddeles paa Pauline Worms Fødselsdag, den 29. November, 3 à 4 Portioner til **Boghjælp** for Lærerinders videre Uddannelse.

Ansøgning med anbefaling og med Opgivelse af, hvilke Bøger der ønskes, sendes til Frk. Anna Hjort, Østersøgade 104, 3. Sal, inden 15 Novbr.

A. Bruun. J. Falbe-Hansen.

A. Hjort. H. Frederiksen

J. Pontoppidan.

LINNE.

Natkjoler uden Besætning ... 3.00

Frisertrøjer uden Besætning ... 2.75

Chemiser uden Besætning ... 1.50

Benklæder uden Besætning ... 1.50

Forretningen lukkes Kl. 6.

Anna Lindgreen.

Knabrostræde 4

(1 lige ved Nygade.)